

20 marca 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

E 046 1/64

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11517.

Max Bock
(Bad Kissingen, Niemcy).

Kl. 37 b 6.

37a 1/64

Urządzenie przeciwko gniciu drewnianych słupów, pali, podkładów i tym podobnych przedmiotów.

Zgłoszono 6 kwietnia 1928 r.

Udzielono 14 stycznia 1930 r.

Pierwszeństwo: 11 stycznia 1928 r. (Niemcy).

Wynalazek zabezpiecza przed gniciem słupy, pale, podkłady i tym podobne drewniane przedmioty i ma na celu urządzenie, które umożliwia samoczynne ich impregnowanie w miejscu zastosowania zapomocą tanich i zwykłych środków. Dotychczas ogólnie znane sposoby impregnowania w kotłach przez zanurzenie w czynniku impregnującym wymagają bardzo drogich urządzeń mechanicznych i nie mogą być przeprowadzone w miejscu stosowania tych przedmiotów. Poza tem impregnowanie odbywa się w tych urządzeniach równomiernie na całej długości słupów lub podkładów bez względu na nierównomierność gnicia, co niezawsze jest celowe, jak bowiem doświadczenia wykazały, gnienie drzewa, wystawionego na wpływy atmosferyczne, występuje w rozmaitych

miejscach i w różnym stopniu. Tak np. w stojących wkopanych słupach gnienie występuje najsilniej tuż nad i pod poziomem ziemi, poza tem na końcu i w tych miejscach w których przez ukształtowanie powierzchni słupa albo przez założenie na nim żelaznych głowic lub podobnych urządzeń ochronnych zbiera się woda i zatrzymuje się dłużej, aniżeli w innych miejscach. W miejscach tych bakterje, wywołujące gnienie, przedostają się przez pęknięcia, wypełnione powietrzem do drzewa, skąd proces gnienia rozchodzi się dalej we wszystkich kierunkach.

Urządzenia do samoczynnego impregnowania słupów i tym podobnych przedmiotów w miejscu ich stosowania są już znane. Ogólnie biorąc, są to pierścienie w rodzaju zbiorników, które, umieszczone na

zagrożonych miejscach na drzewie i dostosowane do jego powierzchni, tworzą naze-
wną **WYNALEZ** wewnątrz zamkniętą przestrzeń. Zbiorniki te
napęlnia się płynem przeciwnilnym, który
przenika do drzewa przez pęknięcia wy-
pełnione powietrzem, lub przez sztuczne
nacięcia. Występuje przytem trudność, aby
zbiornik dostatecznie przylegał do po-
wierzchni drzewa. Następnie zbiornik na-
leży dopełniać od czasu do czasu, ponie-
waż środek impregnujący musi być roz-
cieńczony, aby mógł przenikać do drzewa.
Wynalazek usuwa te wady w ten sposób,
że zbiornik, a w danym przypadku worek,
jest wykonany z materiału przepuszczają-
cego wilgoć i dlatego środek impregnujący
może być używany w postaci zgęszczonej,
stałej lub sproszkowanej, który odpowied-
nio do ilości wody deszczowej rozpuszcza
się i przenika do drzewa. Aby środek im-
pregnujący w postaci zgęszczonej nie mógł
osadzać się w niżej położonych częściach
worka, a równomierne przenikanie rozcień-
czonego wodą deszczową płynu impregnu-
jącego odbywało się na całej powierzchni
woreczka ochronnego, jest on wykonany z
dwóch lub więcej warstw miękkiego i prze-
puszczającego wilgoć materiału i przez
szwy lub podobne przeszycia podzielony
na pewną ilość części oddzielonych od sie-
bie i zawierających środek impregnujący.
Jest jasne, że worek ochronny, wykonany
według wynalazku, przewyższa co do ta-
niości i skuteczności wszystkie dotychczas
znane, a ponieważ jest wykonany z mięk-
kiego materiału, przeto może być
umieszczony na każdym dowolnem
miejscu, które ma być zabezpieczone od
gnicia.

Rysunek przedstawia tytułem przykła-
du kilka sposobów wykonania wynalazku.
Fig. 1 pokazuje drewniany słup, na które-
go końcu umieszczony jest zapomocą żela-
za profilowego w kształcie litery U wore-
czek ochronny; fig. 2 — drewniany słup, na
którym tuż pod poziomem ziemi umieszczo-

ny jest woreczek ochronny w kształcie
pierścienia; fig. 3 i 4 — podkład kolejowy
w rzucie poziomym i pionowym, z worecz-
kiem ochronnym w kształcie pasków; fig. 5
przedstawia w przekroju belkę, wpuszczo-
ną w mur wraz z woreczkiem ochronnym,
owiniętym dookoła wpuszczonej części bel-
ki oraz na jej powierzchni czołowej; fig. 6
i 7 przedstawiają rozwinięty woreczek
ochronny w rzucie poziomym i w przekro-
ju podłużnym.

Na skośnie ściętym końcu słupa *a* (fig.
1) przymocowany jest zapomocą kątowni-
ków *b* i gwoździ *b*₁ woreczek ochronny *c*,
do którego woda przedostaje się przy po-
mocy pierścieniowej nasadki *c*₁. Utworzo-
ny w ten sposób z wody deszczowej i masy
ochronnej ług przenika między słojami
drzewa do wnętrza słupa *a*. Drugi wore-
czek ochronny *e* umocowany jest zboku na
słupie zapomocą kształtówki *d*. Woda, za-
trzymana przez kształtówkę *d*, dostaje się
do woreczka *e*, tworząc z masą impregnu-
jącą ług ochronny.

Fig. 2 przedstawia woreczek ochronny *f*
w postaci paska, którym jest owinięty słup
g tuż pod powierzchnią ziemi. Woda de-
szczowa, ściekając do ziemi, wsiąka do wo-
reczka ochronnego, tworząc z masą impreg-
nującą ług ochronny, który z kolei przeni-
ka do słupa *g*, rozchodząc się w nim naj-
pierw promienisto, później zaś w górę i
w dół, przyczem z powodu ciśnienia, wło-
skowate drzewo przesiąka płynem silniej
w kierunku ku górze. Aby więc ujednosta-
nić wsiąkanie, praktycznie umieszcza się
woreczek ochronny nieco niżej powierzch-
ni ziemi. Zapomocą szwów woreczek o-
chronny *f* podzielony jest na pewną ilość
oddzielonych od siebie części.

Fig. 3 i 4 przedstawiają podkład *l*, do
górnej powierzchni którego przymocowany
jest zapomocą gwoździ *k*₁ woreczek ochron-
ny *k* w postaci paska. Woreczek ten przy-
krywa większą część powierzchni podkła-
du tak, że masa ochronna, wnikać w pod-

kład zgóry nadół, wsiąka prawie równomiernie na całej jego powierzchni.

Na fig. 5 belka l , wpuszczona w mur o otoczona jest na wpuszczonym końcu woreczkiem ochronnym m . Od strony czołowej belki znajduje się również woreczek ochronny m , którego wielkość odpowiada przekrojowi belki. Woreczek ochronny wykonany jest z dwóch warstw r i s z miękkiego materiału, przepuszczającego wilgoć (fig. 6 i 7), między którymi umieszcza się masę impregnującą w postaci stałej lub sproszkowanej. Zapomocą szwów podłużnych p_1 i poprzecznych p_2 woreczek ochronny zostaje podzielony na większą ilość części q oddzielonych od siebie, wskutek tego środek impregnujący rozkłada się w woreczku równomiernie i nie może osadzać się na jego spodzie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie przeciwko gniciu dREW-

nianych słupów, pali, podkładów i tym podobnych przedmiotów, składające się z ochronnego woreczka, umocowanego na zagrożonych miejscach na drzewie, znamienne tem, że woreczki z materiału przepuszczającego wilgoć zawierają środek impregnujący w postaci zgęszczonej, stałej lub sproszkowanej, który przy pomocy wody deszczowej, wsiąkającej do woreczka z zewnątrz, rozpuszcza się i przenika samoczynnie do drzewa.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że woreczki składają się z dwóch lub więcej warstw miękkiego, przepuszczającego wilgoć materiału i podzielone są zapomocą szwów lub podobnego przeszycia na większą ilość części, oddzielonych od siebie i zawierających środek impregnujący.

Max Bock.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

